

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: والری بورت (VALERY BURT)

برگردان: ا.م. شیری

۱۷ دسمبر ۲۰۲۳

جنگ بر سر غزه، تاریکی در انتهای تونل

سیاه چال‌های سه سطحی ساخته شده در طول سال‌های طولانی، یک مشکل جدی برای ارتش اسرائیل است. تقلیل هجوم دیوانه‌وار امریکانی- اسرائیلی به فلسطین، نسل‌کشی و اخراج مردم این سرزمین مظلوم از خاک خود به حمله به غزه و جنگ علیه حماس، یک اشتباه فاحش و غیرقابل اصلاح است. حمله استعماری-صهیونیستی به فلسطین در ۷ اکتوبر گذشته به بهانه جعلی حمله حماس به دولت یهود، دقیقاً تکرار هجوم سفیدهای وحشی اروپایی به امریکای شمالی و توحش آن‌ها در قتل‌عام صاحبان اصلی این سرزمین‌ها و تشکیل کشور جعلی امریکاست. هر نگرشی غیر از این، به آن منجر خواهد شد که در امریکا شد.

آتش جنگی که اکنون در خاورمیانه شعله می‌کشد، در نوع خود بی‌نظیر است. پیش از این هرگز یک ارتش کامل از زیر زمین به دشمن حمله نکرده بود و هرگز در تاریخ چنین چیزی دیده نشده که ارتش دیگری در زیر سطح زمین به جست و جوی دشمن بپردازد. اما بیش از دو ماه است که این اتفاق در غزه افتاده است.

اکنون اسرائیلی‌ها در حیرتند که جنبش اسلامی حماس با چنین آگاهی از این موضوع چگونه می‌تواند ساخت شبکه تونل‌های زیرزمینی را در نوار غزه سازماندهی کند. لازم به یادآوری است که در سال ۲۰۲۱، شبه‌نظامیان این سازمان دقیقاً از همین منطقه و دقیقاً از زیر زمین به اسرائیل حمله کردند. هوانوردی دولت یهود با بمباران و حملات راکتی به این بخش، پاسخ داد و بر اساس گزارش‌های ارتش اسرائیل، شبه‌نظامیان متحمل خسارات قابل توجهی شدند و چندین ده کیلومتر تونل زیرزمینی ویران شد.

اما اکنون زمان آن است که بپرسیم: آیا واقعاً چنین بود، آیا اسرائیل برای اطمینان بخشیدن به مردم خیال‌پردازی نمی‌کرد؟ آیا ممکن نیست نیروی هوایی به جای اهداف ستراتیژیک، آدمک‌های به طرز ماهرانه ساخته شده را بمباران کرده باشد؟

اولین گذرگاه‌های مخفی در نوار غزه در دهه ۸۰ میلادی، در زیرزمین‌های شهر رفح، که بخشی از آن در مصر واقع است، ساخته شد. از آنجا قاچاقچیان کالاهای مختلف را به غزه می‌رساندند و بعداً سیل اسلحه و مهمات در سیاه چال‌ها جریان پیدا کرد.

در زمانی که نیروهای اسرائیلی در غزه حضور داشتند، ساخت‌وساز مخفیانه و در مقیاس کوچک انجام می‌شد. علاوه بر این، سربازان اسرائیل هر از گاهی سیاهچالهائی را پیدا کرده و آنها را منفجر می‌کردند. اما در سال ۲۰۰۵، اسرائیل، ارتش و شهرکنشینان را از غزه خارج کرد. پس از آن، مبارزه شدیدی برای تصرف بین حماس و فتح – جنبش آزادی ملی فلسطین – آغاز شد. این رویارویی به یک جنگ واقعی تبدیل گردید که به پیروزی اسلامگرایان انجامید.

حماس مرحله جدید مبارزه مسلحانه با اسرائیل را آغاز کرد. اما جنگ فقط یک مانور انحرافی بود. فعالیت‌های ساختمانی شدید به طور شبانه روزی دور از چشم‌های کنجکاو، جریان داشت. ورود تسلیحات و داروها از طریق تونل‌های بزرگ و با انشعاب‌های متعدد جریان می‌یافت. شکی نیست که حماس مهندسان مجربی را برای توسعه پروژه «مترو» فلسطین استخدام کرده بود.

کار ساخت‌وساز، به منظور محرمانه بودن، بدون استفاده از تجهیزات حفاری و عمدتاً به صورت دستی انجام شد. با این حال، تمام غزه به خوبی می‌دانست که چه اتفاقی رخ می‌دهد. از این گذشته، معبرهای زیرزمینی توسط ساکنان این بخش نه تنها به وسیله بزرگسالان، حتی کودکان حفر شد. متأسفانه، برای بسیاری از آنها به طرز غم‌انگیزی پایان یافت. بر اساس گزارش حماس و مجله مطالعات فلسطین، ۱۶۰ کودک در این تونل‌ها جان خود را از دست دادند.

چندین سال فعالیت ساختمانی زیرزمینی به عمق ۳۰ تا ۷۰ متر، شهر را به شهری چند منظوره و وسیع مجهز به تجهیزات تهویه، نیروگاه‌های سیار، ارتباطات، آبرسانی و فاضلاب تبدیل کرده است. انبارهای، تسلیحات، از جمله، سلاح‌های سنگین، تأسیسات ذخیره آب و غذا، پناهگاه‌ها، بیمارستان‌ها، سکوها، پرتاب راکت و موارد دیگر در زیر زمین ساخته شده است. حتی یک خط لوله برای تحویل سوخت وجود داشت. گذرگاه‌های منشعب امکان جابه جایی گروه‌های زیادی از افراد نظامی را در مدت زمان کوتاه فراهم می‌کند.

کارشناسان بر این گمانند که تونل‌های زیرزمینی به سه سطح تقسیم می‌شوند. سطح اول جایی است که «تدارکات حشرات» حماس در آن انجام می‌شود. دومی، شامل کارگاه‌های تولید راکت‌های قسام و گلوله‌های دست‌ساز برای نارنجک‌انداز است. در سطح سوم مراکز موقعیتی و اتاق‌های مشاوره رزمندگان تعبیه شده است.

این سؤال که «مترو» اکنون در چه وضعیتی قرار دارد و ارتش اسرائیل چه خسارت‌هایی به آن وارد کرده، بی پاسخ مانده است.

یحیی سنوار، رهبر حماس، در سال ۲۰۲۱ اعلام کرد که طول تونل‌های نوار غزه حدود پانصد کیلومتر است. سخنان سنوار در تل ابیب شنیده شد. اما هیچ یک از سیاستمداران در باره سخنان او نیندیشیدند.

بسیار عجیب است، که خود اسرائیلی‌ها به شبه‌نظامیان کمک کردند و مقادیر زیادی مصالح ساختمانی به عنوان کمک‌های بشردوستانه به غزه اهداء کردند. باز هم عجیب‌تر این است که یهودیان نمونه‌های عملی، بصیرت و ابتکار شمرده می‌شوند، هیچ تصویری از این که به دشمن کمک می‌کردند، نداشتند. یا... آن‌ها ممکن است نه تنها اطلاع داشتند، حتی به این «معامله» علاقه مند بودند؟

مطمئناً تل ابیب قبل از حمله تروریستی بی‌سابقه که کشور را تکان داد، تحقیقات جامعی در مورد رویدادها آغاز خواهد کرد. اسامی کسانی که جنایتکارانه انفعال نشان دادند، قطعاً اعلام خواهد شد. از این گذشته، تشکیلات اطلاعاتی اسرائیل اطلاعات نگران‌کننده دریافت کرد.

آری، درست است – موساد همه چیز بینا و شنوا اطلاع داشت! این موضوع را [نیویورک تایمز](#) اخیراً به نقل از یک منبع آگاه گزارش کرده است. به نوشته این روزنامه، مقامات اسرائیلی از ارسال ماهانه میلیون‌ها دالر از قطر به نوار غزه آگاه بودند، اما «ساده لوحانه» امیدوار بودند که این پول با اهداف بشردوستانه ارسال می‌شود. حالا از ما خواسته می‌شود باور کنیم که خود بنیامین نتانیاہو، نخست وزیر، معتقد بود که حماس نه علاقه‌مند است و نه قادر به انجام یک حمله گسترده! علاوه بر این، او امیدوار بود که جریان پول باعث آرامش غزه و حفظ صلح در این نوار خواهد شد. منتقدان نخست وزیر این را بخشی از ستراتیژی «خرید سکوت» نتانیاہو می‌نامند. [نیویورک تایمز](#) می‌نویسد که رهبران اسرائیل بعداً اعتراف کردند که جریان‌های مالی از قطر از کنترل خارج شده است. اما حتی زمانی که ارتش اسرائیل نقشه‌های جنگی حماس را کشف کرد و تحلیلگران تمرین‌های تروریستی در غزه را مشاهده کردند، پرداخت‌ها بدون مانع ادامه یافت.

اکنون ارتش اسرائیل در حال نبرد شدید با حماس است. هر از چند گاهی گزارش‌هایی از تخریب تونل‌های «تروریست‌ها» به گوش می‌رسد. اما تشخیص آن‌ها بسیار دشوار است. زیرا، آن‌ها به دقت استتار شده و اغلب در زیر اشیاء غیرنظامی قرار دارند. اما حتی اگر ارتش ورودی‌های سپاه‌چال‌ها را کشف کند، باید با احتیاط کامل با آن‌ها برخورد نماید. برای این که ممکن است مین‌گذاری شده باشند.

ارتش اسرائیل یک واحد ویژه و سری به نام **یاهالوم** – «نیروهای مهندسی رزمی» دارد. معمولاً به فعالیت‌های آن خیلی مختصر اشاره می‌شود. با این وضع، مشخص است که نیروهای ویژه یاهالوم از تجهیزات ویژه برای کشف انبارهای سلاح و تونل‌ها استفاده می‌کنند. ما می‌دانیم که ربات‌های کنترل از راه دور می‌توانند جان انسان‌ها را نجات دهند. کارشناسان بر این باورند که اسرائیل از یک سامانه شناسایی جامع و پهبادهای مجهز به دوربین‌های فراطیفی استفاده می‌کند. آن‌ها امکان مشاهده استنشاق دود ناشی از مواد منفجره و گاز دی‌اکسید کربن توسط افراد را فراهم می‌کنند. همچنین گزارش شده است یک بمب مخرب هدایت شونده حاوی ۳۰۰ کیلوگرم تری‌تونیال قادر است پس از ۳۰ متر نفوذ در خاک یا ۷ متر در بتن منفجر شود. اما این سلاح تنها در صورتی قابل استفاده است که اطلاعات دقیقی از محل تونل در دست باشد.

همه این‌ها جالب توجه به نظر می‌رسد. اما، بعید است که حتی تجهیزات نظامی فوق مدرن که اسرائیل در اختیار دارد، بتواند کل ساختار زیرزمینی را که حماس در طول سال‌ها ساخته، بیابد و نابود کند. روی این اصل، فرماندهی ارتش اسرائیل برای جست و جوی «چه باید کرد؟»، مغز خود را زیر و زیر می‌کند.

روز گذشته، روزنامه امریکائی وال استریت ژورنال گزارش داد که ارتش اسرائیل با استفاده از پمپ‌های قدرتمند، به پر کردن آب دریا به شبکه تونل‌ها شروع کرده است. پر شدن کل سیاهچال‌ها با آب ممکن است چندین هفته طول بکشد. با این حال، معلوم نیست سرنوشت گروگان‌هایی که احتمالاً در زیر زمین نگهداری می‌شوند، چه خواهد شد؟ البته، اگر هنوز زنده باشند...

بر گرفته از: وبگاه بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۲۵ آذر - قوس ۱۴۰۲